

Ruudun takana

Justus

Olen selannut instagramia jo pitkään, mutta aika jonka siihen käytän tuntuu turhalta muutenkin. Kerrossänkymme narahtaa, kun pikkuveljeni kääntyy yläsängyssä. Tuntuu siltä, että olisin unohtanut tehdä jotain, mutta en muista mitä. En muista. En ikinä mitään. Suuni on kuiva ja tarvitsisin vettä, mutta isän sammaltunut puhe olohuoneessa kertoo siitä, että vielä ei ole turvallista liikkua.

Kello tulee jo melkein puolen yön. On ollut jo monta minuuttia ihan hiljaista. Lattialauta narahtaa, kun nousen sängyltäni. Matka huoneestamme keittiöön ei ole pitkä, mutta oluttölkkien ohi navigoiminen pimeässä on hankalaa. Laitan keittiön kattolampun päälle. Se värähtää muutaman kerran ennen päälle jäämistä. Vilkaisen likaisten astioiden koostamaa vuorta, enkä vaivaudu tiskaamaan lasia. Hanasta tuleva kloorin makuinen vesi on tällä hetkellä minulle kultaakin kalliimpaa. Vesipisararat tippuvat leukaani pitkin paidalleni, kastellen sen kauluksen.

Puhelimen sinivalo valaisee koko huoneen, kun selaan Tiktokkia. Olen selaillut jo monta tuntia, jättäen kommentteja ja välillä tykkäyksiäkin. Osa kommentoijista on anonyymejä. Nössöjä. Kyllä se niin pitää olla, että joko omalla nimellä tai ei ollenkaan. Minun käyttäjäni on yksinkertainen. Ei profiilikuvaa, ei videoita, käyttäjänimi @justus4536.

Kommentoin melkein jokaiseen videoon For You:llani.

Mopo video. @justus4536: Paljo kulkee?

Roblox tarina. @justus4536: cringe

Tanssivideo. @justus4536: läski

Laulu video: @justus4536: Mee takas sinne mist tulit

Lähetän viimeisen kommentin ja suljen puhelimen. Aurinko alkaa jo pilkottaa verhoksi heitetyn lakanamme takaa. Päätän nauttia hiljaisuudesta, ennen kuin isä herää.

Silja

Piip. Piip. Piip.

Herätyskelloni herättää minut unestani. Raotan silmiäni ja laitan herätyksen pois. Huoh. Pitkät unet. Seinäkelloni viisarit kertovat, että kello tulee jo kaksitoista. Nousen vastahakoisesti sängystä ja käärin aamutakkini ympärilleni. Huoneeni on siisti, lukuunottamatta vaatepinoa sen nurkassa. Päätän korjata asian heti. Nappaan vaatekasan mukaani ja kävelen portaat alas. Pyykkikori on tupaten täynnä, tänään täytyisi pyykätä. Kun pääsen huoneeseeni, petaan sängyn. En kestä petaamattomia sänkyjä.

Istun meikkipöytäni ääreen ja avaan Tiktokin. Aion kuvata tänään Get ready with me-videon. Yön aikana on tullut muutamia tykkäyksiä ja kommentteja.

@aliisa(taylor's version): omg upeeeee!!!

@jenniiiiiiws: Mikä toi ripsari on?

@justus4536: läski

Kurtistan kulmiani. Kuka tämä Justus luulee olevansa? Avaan kommenttikentän ja alan kirjoittaa vastausta.

@Siljamatilda: Kuka sut on kasvattanu? Sinuna mieltisin vähän millasii kommentteja laitan. Mä en ota tota itteeni mut jollekki muulle toi voi olla oikeesti tosi paha.

Suljen puhelimen. Huokaisen ja nojaan taaksepäin tuolissa. Peilistä katsoo joku jota en ihan tunnista. Koitan hymyillä, mutta sekin näyttää irvistykseltä. Istun hetken hiljaa, tuijottaen peilikuvaani. Puhelimeni värähdys herättää minut ajatuksistani. Jännittää, enkä halua katsoa. Katson silti.

@justus4536: Totuus sattuu ;)

Sanat tuntuvat kuin iskulta vatsassa. En tiedä pitäisikö itkeä vai nauraa. Heitän puhelimen sängylleni ja hautaan kasvot käsiin.

Kyllä mä tiedän, ettei pitäisi välittää siitä, mitä ihmiset netissä sanoo, mutta just nyt se tuntuu vaikealta. Puhelin värähtää taas. Vilkaisen näyttöä, odottaen uutta kommenttia Justukselta, mutta se onkin kommentti toiseen videooni.

@ruusuuuu: Wowww ootpa kaunis!!!

Hymyilen. Ehkä se ei kuulosta paljoilta, mutta tähän hetkeen se oli pelastus.

Ruusu

Istun bussissa matkalla kouluun. Selaan Tiktokkia, vaikka netti pätkee ja puhelimen akku tuntuu hupenevan silmissä. Katson kun muut bussissa juttelee ja nauraa, uusimmat puhelimet käsissä, uudet kengät jaloissa. Mä vedän oman takin kaulusta ylemmäs. Se on kulunut, mutta lämmin.

Bussi pysähtyy koulun pihalle, ja mä yritän sulautua joukkoon. Kuitenkin heti kun kävelen sisään, kuuleen kuiskauksia.

“Kato noit kenkiä”

“Wow. Noin kuluneita ei löydy ees kirppareilta”

En sano mitään. Oon oppinut, ettei kannata.

Tunnilla keskityn kirjaan. Tai keskityin, kunnes tiputin penaalini ja takapenkistä kuului huokaus.

“Voitko olla vähän hiljempaa?”

Naurua. Kerään kynäni lattialta ja yritän olla kiinnittämättä huomiota katseisiin, jotka tunnen itsessäni.

Ruokailussa istun yksin. Ruoka on ihan ok, mutta olisi kiva jos olisi joku kaveri, jonka kanssa syödä. Avaan puhelimen ja selaan Tiktokkia taas. Ruudullani näkyy kaunis tyttö pitkällä vaaleilla hiuksilla. Hän vaikuttaa kommentoissa ystävälliseltä, joten päätän myös kommentoida.

@ruusuuuu: Wowww ootpa kaunis!!!

Saan vastauksen melkein heti.

@Siljamatilda: Ihana sinä, et tiedä miten paljon tää meinaa. <3

Hymähdän itsekseni. Ehkä voin saada kavereita muualta kuin täältä.

Velma